

RUDOLF STEINER

AZ EMBER TALÁNYA
AZ EMBERI TÖRTÉNELEM SZELLEMI HÁTTERE

15 előadás

Dornach,
1916. július 29 – szeptember 3.

ÚJ MANI-FEST KIADÓ
BUDAPEST, 2003

A mű eredeti címe: Das Rätsel des Menschen
Die geistige Hintergründe der menschlichen Geschichte
Rudolf Steiner Nachlassverwaltung

Készült az összkiadás (GA) 170. kötetének
1964-ban, Dornachban megjelent kiadása alapján

Fordította: Drahos Sándor

Lektorálta: Dr. Kellner Ágnes

Nyelvi lektor: Balikó Nándor

© A Magyar Antropozófiai Társaság
által jóváhagyott és ellenőrzött fordítás

Felelős Kiadó:

Új Mani-fest Kiadó

1067 Budapest, Podmaniczky u. 39.
(061) 353-4127, (0670) 271-0041 info@ujmanifest.hu
www.szellemtudomany.hu

Minden jog fenntartva!

ISBN 963 210 568 0

Tartalom

Első előadás — 1916. július 29.	7
<i>A dekadens zseni (Otto Weininger). Az imaginatív megismerés torzképei.</i>	
Második előadás — 1916. július 30.	21
<i>A természeti lét és az ember lelki életének két területe: a szabályszerűség birodalma és a szabálytalan működés. Az óhéber nép ünnepei éve mint a lélek formáló ereje.</i>	
Harmadik előadás — 1916. július 31.	33
<i>Az ember égi és földi kettős természete. Uránosz és Gaia. A jelenlegi inkarnáció hatása a következőre: a testiség metamorfózisa.</i>	
Negyedik előadás — 1916. augusztus 5.	48
<i>Az emberi test a születés előtti formáló erőek eredménye. Az ember kettős lény. A test képszerűen, a fej jelésszerűen ábrázolja a kialakításukban szerepet játszó szellemi erőket. Az emberi szervezet viszonya a megismeréshez, az esztétikához és a moralitáshoz.</i>	
Ötödik előadás — 1916. augusztus 6.	65
<i>Az ember belenövekedése a három szellemi birodalomba, a bölcsességbe, a szépségbe és a jószágba; ezek belesugárzása az ember szellemi részébe. Imaginatív fizikai fiziológia: az ember a moralitás, az esztétikai impulzusok és az igazság impulzusainak szférájában.</i>	
Hatodik előadás — 1916. augusztus 7.	82
<i>A fizikai test átalakulása fejjé a következő inkarnációban. Az emberi megismerés kozmikus jelentősége.</i>	
Hetedik előadás — 1916. augusztus 12.	93
<i>Az emberi lény összefüggése a világmindenséggel. A tizenkét érzékszerv és a hét életfolyamat.</i>	
Nyolcadik előadás — 1916. augusztus 13.	109
<i>A tizenkettőség, a hetesség, a négyesség és a hármasság tükröződése. Beteges lelki elmények (Carl Ludwig Schleich). A fordított gondolkodás mint a szellemi átélés gyakorlása (Christian von Ehrenfels).</i>	

ELSŐ ELŐADÁS

Kilencedik előadás — 1916. augusztus 15.	129
<i>Az érzékszervi folyamatok megelevenítése és az életfolyamatok átszellemesítése. Esztétikai élvezet és esztétikai teremtés. Logika és valóságérzék.</i>	
Tizedik előadás — 1916. augusztus 21.	151
<i>A valóságban való tájékozódás elvesztése, és a valóság modern kritériumának tehetetlensége.</i>	
Tizenegyedik előadás — 1916. augusztus 26.	175
<i>Az emlékezet és a megszokás mint a korábbi szellemi élmények luciferi és ahrimáni hatásra történő átalakulása.</i>	
Tizenkettedik előadás — 1916. augusztus 14.	189
<i>A gondolatok hevésése a világ-szubsztanciába, és ennek következményei.</i>	
Tizenharmadik előadás — 1916. augusztus 28.	203
<i>Az emberi alak besorolása a világmindenségbe. Az ember fizikai szervezete és a technikai találmányok. A valóságyszerű és a valóságellenes gondolkodás összeütközése. Az okkultizmus torzulásai.</i>	
Tizennegyedik előadás — 1916. szeptember 2.	217
<i>A tizenkét érzékszervi körzet és átalakulásuk az ahrimáni, illetve a luciferi hatás következtében.</i>	
Tizenötödik előadás — 1916. szeptember 3.	232
<i>A hét életfolyamat átalakulása a luciferi és az ahrimáni hatalmak hatására. Francis Bacon bálványtana és a materializmus kezdete.</i>	
Függelék	247

Ma a lélek mélyén gyökerező emberi természetről szeretnék beszélni, arról az egyéni lélek számára érthetetlen módon felbukkanó, meghatározhatatlan emberi természetről, amelytől sorsszerűen függ az ember, s amely megnehezíti az igazi önismeretet. De minél inkább közeledik az ember a valódi önismerethez, annál inkább feloszlanak előtte azok a felhők, amelyek megzavarják az életét.

Egy példából indulunk ki; korunkban sok ilyen példa van. Tudjuk, hogy hosszú ideig sokaknak szinte tetszett, hogy korunk igazi gyermekeinek érezzék magukat, miközben ezt a kort a dekadencia korának nevezték. Olyasmit éreztek, ami illik korukhoz, ami a korhoz tartozik: dekadens embernek lenni. Valami evangéliumféle volt ezek számára: ha nem akarsz filiszter, nyárspolgár lenni, akkor egy bizonyos fokú idegességben kell szenvedned. És ha valaki nem volt ideges, akkor földhözragadt filiszternek tekintették, olyan embernek, aki nem áll korának magaslatán.

A dekadens embernek egy ilyen típusával fogunk ma foglalkozni, példaképpen, hogy ezzel is szélesebb, általánosabb világnézeti ismereteket építhessünk fel. Ahogy mondtuk, ez csupán típus, ne is tekintsük másnak, mert számtalan ilyen eset akad korunkban, éppen így valaki mással is foglalkozhatnánk.

Egy aránylag fiatalon elhunyt emberről fogok beszélni, aki két feltűnést keltő könyvet írt. Az első címe: *Nem és jellem*; a másodikat barátja adta ki már a szerző halála után, az alábbi címen: *A legvégső dolgokról*. *Otto Weininger*ről van szó, akit sokan a jelenkor igazi zsenijének tartottak. A *Nem és jellem* vastag könyv, nagy feltűnést keltett, és a legellentétebb vélemények hangzottak el róla. Voltak, akik a jelenkor ős-szelleméből kibontakozó evangéliumnak